

ДЕСЕТТЕ МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ ЗАПОЧНАХА

ТЪРЖЕСТВЕННОТО ОТКРИВАНЕ

Председателят на Организационния комитет н. а. Любомир Пипков открива десетите Мартенски музикални дни.

Снощи русенци изживяха голям и светъл празник. Започнаха тъй очакваните Мартенски музикални дни. За тяхното тържествено откриване в Дома на културата дойдоха много общественици, дейци на изкуството и културата, граждани. Тук бяха също завеждащият отдел „Пропаганда и агитация“ на ЦК на БКП Крум Василев, първият секретар на ОК на БКП Петър Данаилов, председателят на организационния комитет за провеждане на Мартенските музикални дни н. а. Любомир Пипков, генералният директор на главна дирекция Българска музика Богомил Стършенов, председателят на Съюза на българските композитори н. а. Филан Кутев, председателят на Съюза на музикалните дейци в България Димитър Русков,

членове на бюрата на ОК и ГК на БКП, на изпъкомитете на ОНС и ГНС, композитори, диригенти и музикални дейци от София и други.

Като приветства присъствувашите, председателят на ГНС Димитър Аврамов предостави думата на председателя на организационния комитет за Мартенските музикални дни Героят на социалистическия труд н. а. Любомир Пипков, който произнесе следното слово:

Другарки и другари.

Отдавна звучите на Бетховеновата соната „Апасионата“ са свързани с мисълта и спомена за Ленин. И никак не е странно, че настъпи време, в което по логиката на доримляно предположенията близо ети, без да правим паралели и обобщения, ние съчетахме чествването на Ленин с ти-

таническата музика на Бетховен. Днес за нас не е без различно, че именно Бетховен е казал: „Моето царство е във въздуха“ не само за да определи границата на два враждебни свята в дадено историческо време, но и за да може да каже след това в своята Девета симфония: „Вечни хора ще станат братя“.

Широката амплитуда на Бетховеновата музикална мисъл не е случайно явление. Тя произхожда от бурно противичащите исторически събития на неговата епоха, свързани със съдбата на човека, със съдбата на народите, със съдбата на света. Съдби, които като че ли кристализират в неговото непобедимо изкуство. В сред грохота на събитията Бетховен разговаря чрез своите сонати и симфонии със света. И когато събитията от-

минават, музиката на Бетховен остава.

Така и Ленин е свързан със съдбата на човека, със свободата и щастието на народите, с бъдещето на света. С Октомврийската революция Ленин отвори пътя към това бъдеще. Лениновата мисъл казва огромно влияние върху човека. Тя повозда към едно реалистично изкуство, пълно с правдивост, истина и вечно пулсираща жизненост.

Такова изкуство може и трябва да бъде дълбоко по замисъл, смело, новаторско и съвременно по средства, дълбоко етично по същността си, близко до живота, изпълнено с обич към човека. Искам да припомня една мисъл на Евзюпери: „Не бива да оставим в няко един човек да загине